De ce cei tineri în credință au nevoie de călăuzire

La fel ca și într-o familie naturală, pentru a a ajunge la statura de om mare copiii trebuie să fie supuși părinților în toate lucrurile. (Tot aşa şi voi, tinerilor, fiţi supuşi celor bătrâni. 1 Petru 5:5)

Citind aceste epistole se observă relația care era între Pavel și copiii lui preaiubiți. Chiar dacă Timotei și Tit aveau statura de om mare ei primeau porunci și însărcinări de la părintele lor spiritual. (Te-am lăsat în Creta, ca să pui în rânduială ce mai rămâne de rânduit, şi să aşezi presbiteri în fiecare cetate, după cum ţi-am poruncit. Tit 1:5; Porunca pe care ţi-o dau, fiule Timotei... să te lupţi lupta cea bună... şi să păstrezi credinţa. 1 Timotei 1:18,19)

Modelul supunerii, pe care trebuie să-l urmăm, ne este dat de Domnul Isus.

El nu a făcut nimic de la sine, a fost supus fără să iasă din cuvântul Tatălui. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi. Ioan 5:30; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Supunerea ne este descrisă de Scriptură ca fiind o ascultare deplină fără abatere la dreapta sau la stânga. (Să faci după legea pe care te vor învăţa şi după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abaţi de la ce-ţi vor spune ei, nici la dreapta nici la stânga. Deuteronom 17:11)

Vom putea să ne însușim trăsăturile lui Hristos, numai dacă vom asculta de mai marii noștri în toate lucrurile. (Ascultaţi de mai marii voştri, şi fiţi-le supuşi, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre. Evrei 13:17; El a dat pe unii... proroci, păstori şi învăţători, pentru desăvârşirea sfinţilor. Efeseni 4:11, 12)

Părinții sunt aceia care corectează și folosesc nuiaua pentru copiii care greșesc. (Propovăduieşte Cuvântul, stăruieşte asupra lui la timp şi ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândeţea şi învăţătura. 2 Timotei 4:2)

Pentru a înțelege cât de gravă este nesupunerea, vom evidenția consecințele ei. În vechime pedeapsa pentru nesupunere/neascultarea față de cei învredniciți să conducă poporul, era moartea fizică. (Omul care, din mândrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca să slujească Domnului, Dumnezeului tău... omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să scoţi astfel răul din mijlocul lui Israel, pentru ca tot poporul să audă şi să se teamă, şi să nu se mai îngâmfe. Deuteronom 17:12, 13; vezi răscoala lui Core și ceata lui.)

În Biserica lui Hristos lucrurile sunt foarte asemănătoare. Dacă cineva dintre mădularele trupului va îndrăzni din mândrie să nu asculte de cei pe care Domnul i-a învrednicit ca să păstorească turma, va trebuie să suporte consecința îndepărtării din trupul lui Hristos. (Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; şi, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân şi ca un vameş. Matei 18:17)

În ce privește relația pe care o putem avea cu un păgân, ne este evidențiată de Scriptură prin cuvintele spuse de apostolul Petru în casa sutașului Corneliu. (... nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoţească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el. Fapte 10:28)

Prin afirmația: ,,Să fie pentru tine ca un păgân", Domnul Isus ne poruncește întreruperea oricărei legături și izolarea celui care a nesocotit autoritatea rânduită de Dumnezeu, pentru a se evita contaminarea mădularelor cu păcatul răzvrătirii/ nesocotirii autorității Bisericii. (Căci ar abate de la Mine pe fii tăi...; Deuteronom 7:4) În Trupul lui Hristos supunerea este obligatorie, ea fiindu-ne strict necesară în procesul de creștere, este singurul mod în care se poate ajunge la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Este primejdios să ne dorim să fim de unul singur sau să ne aflăm într-o adunare care practică doar închinarea și predicarea, să fim singuratici, asemenea unui copil orfan, evitând astfel Trupul lui Hristos care este bine închegat și strâns legat. Să fugim de adunarea care nu practică îngrijirea și supunerea; care nu are părinți duhovnicești. Acolo este lucrarea lui Satan cu care a înșelat lumea religioasă, acolo nu este Trupul lui Hristos.

Să ne dorim să fim într-un trup unde poate fi împlinit tot Cuvântul lui Hristos, unde fiecare mădular își dă partea pentru a ajunge la statura pentru care am fost creați, pentru a se întipări chipul lui Hristos în noi.

Avem părinți duhovnicești care să se îngrijească și să ne învețe până ia chip Hristos în noi? Sau, suntem doar un membru oarecare/un copil orfan?

Dacă avem părinți duhovnicești, ne învață să nu ne împotrivim celui ce ne face rău, să nu iubim lumea, să nu lucrăm la negru, să ne plătim taxele... ?

Ne verifică dacă le punem în practică, suntem mustrați dacă nu le-am făcut?

Veghează ei asupra noastră ca să nu ni se întâmple ceva rău, să nu cădem în păcat? (1 Petru 5:2)

Le dăm îndoită cinste părinților spirituali, le suntem supuși? (1 Timotei 5:17)

Textul face parte din broșura „Biserica - Trupul lui Hristos”, pe care o poți citi și asculta gratuit. Întreaga colecție de broșuri și articole este pe https://www.cuvantcurat.ro. Resurse și în alte limbi, inclusiv engleză, pe https://www.unmodifiedword.com.